

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 11. detsember 2018
(OR. en)

15471/18

Institutsioonidevaheline
dokument:
2018/0415(CNS)

FISC 556
ECOFIN 1192
DIGIT 253

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	11. detsember 2018
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2018) 819 final
Teema:	Ettepanek: NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse 28. novembri 2006. aasta nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ kaupade kaugmüüki ja teatavaid omamaiseid tarneid käsitlevate sätete osas

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2018) 819 final.

Lisatud: COM(2018) 819 final

Brüssel, 11.12.2018
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse 28. novembri 2006. aasta nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ kaupade
kaugmüüki ja teatavaid omamaiseid tarneid käsitlevate sätete osas**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Nõukogu võttis 5. detsembril 2017 vastu nõukogu direktiivi (EL) 2017/2455¹ (edaspidi „e-kaubanduse käibemaksu direktiiv“), millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ² (edaspidi „käibemaksudirektiiv“), millega muu hulgas:

- laiendatakse erikordasid, mis hõlmavad telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilisi teenuseid, mida ühendusevälised maksukohustuslased osutavad mittemaksukohustuslastele, nagu on määratletud käibemaksudirektiivi artiklites 358-369k (nn väike kontaktpunkt), kõikide teenuste ning nii ühendusesisese kaupade kaugmüügi kui ka kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi suhtes, millega muudetakse väike kontaktpunkt ühtseks kontaktpunktiks. Väikese kontaktpunkti kaudu saavad kõnealuste teenuste osutajad kasutada veebiportaali selles liikmesriigis, kus nad arvestavad teistes liikmesriikides tasumisele kuuluvat käibemaksu;
- kehtestatakse erisätted, mida kohaldatakse selliste maksukohustuslaste suhtes, kes teevad võimalikuks teiste maksukohustuslaste tarned mittemaksukohustuslastele elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on kehtestada täiendavad eeskirjad, mis on vajalikud nende käibemaksudirektiivi muudatuste toetamiseks, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021, kui sellist toetust ei ole võimalik saavutada nõukogu rakendusmääruses (EL) nr 282/2011³ (edaspidi „käibemaksu rakendusmäärus“) sätestatud rakendusmeetmete abil. See puudutab eelkõige sätteid, mis on seotud elektrooniliste liidestega, mis võimaldavad ELis registreerimata maksukohustuslaste kaupade tarnimist ELis asuvatele mittemaksukohustuslastele, ning impordi käibemaksu deklareerimise ja maksmise erikorraga, kui kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi puhul ei kasutata ühtset kontaktpunkti.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormide ja muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Käesoleva ettepanekuga kehtestatakse üksikasjalikud sätted, mis täiendavad e-kaubanduse käibemaksu direktiivi, mis on osa käibemaksu tegevuskavast⁴.

¹ Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7).

² Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

³ Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

⁴ COM (2016) 148 final — „Ühtse ELi käibemaksuala suunas – On aeg otsustada“.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Lisaks käibemaksu tegevuskavale on e-kaubanduse käibemaksu direktiiv määratletud olulise algatusena nii Euroopa digitaalse ühtse turu strateegias⁵ kui ka ühtse turu strateegias⁶ ja e-valitsuse tegevuskavas⁷.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Ettepanek põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artiklil 113. Selles artiklis on sätestatud, et nõukogu võtab pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ning majandus- ja sotsiaalkomiteega seadusandliku erimenetluse kohaselt ühehäälselt vastu sätted liikmesriikide kaudseid makse käsitlevate õigusnormide ühtlustamiseks.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanekus käsitletakse teatavaid e-kaubanduse käibemaksu direktiivi vastuvõtmisest tulenevaid probleeme, mida tuleb kohaldada ühtemoodi kõikides liikmesriikides. Muudatused aitavad eelkõige tagada, et kõik liikmesriigid kohaldavad elektroonilisi liideseid käsitlevaid sätteid ühtlustatud viisil, et mitte tekitada tulu vähenemist võimaldavaid seaduselünki.

Seepärast on ettepanek kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, st see ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik e-kaubanduse käibemaksu direktiivi eesmärkide saavutamiseks ja ühtse turu tõrgeteta toimimiseks. Subsidiaarsuse seisukohast ei saa liikmesriigid lahendada probleeme ilma ettepanekuta käibemaksudirektiivi muutmiseks.

- **Vahendi valik**

Ettepanek nõuab käibemaksudirektiivi muutmist. Selles sätestatakse konkreetsed eeskirjad, mis on vajalikud e-kaubanduse käibemaksu direktiivi teatavate sätete nõuetekohaseks kohaldamiseks, kui eesmärgi ei ole võimalik saavutada rakendusmeetmete vastuvõtmisega, kuna need nõuavad käibemaksudirektiivi põhisätete muutmist. See puudutab eelkõige sätteid, mis on seotud elektrooniliste liidestega, mis võimaldavad ELis registreerimata maksukohustuslaste kaupade tarnimist ning impordi käibemaksu deklareerimise ja maksmise erikorra, kui ei kasutata importimise ühtset kontaktpunkti.

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Käibemaksu tulevikku käsitleva töörühma raames korraldas komisjon mitu konsulteerimisvoorust nii liikmesriikide maksu- kui ka tolliametitega. Samuti kohtuti asjaomaste ettevõtjatega käibemaksueksperptide rühma raames ning sihipäraste kohtumiste käigus elektrooniliste liideste haldajate ja postiettevõtjatega. 2018. aasta märtsis toimus Maltal eriotstarbeline programmi „Fiscalis 2020“ seminar, kus maksu- ja tolliasutuste esindajad ning asjaomased ettevõtlussektorid arutasid ühiselt e-kaubanduse käibemaksu direktiivi rakendamisest tulenevaid küsimusi.

- **Mõjuhindang**

Mõjuhindang tehti ettepaneku kohta, mille tulemusena võeti vastu e-kaubanduse käibemaksu direktiiv. Käesoleva ettepanekuga muudetakse ainult seda, mis on vajalik kõnealuse direktiivi teatavate sätete toimimiseks.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ettepaneku peamine eesmärk on laiendada sätteid, mis puudutavad selliseid elektroonilisi liideseid, nagu turud, platvormid ja portaaliid, mis võimaldavad ELis kaupade tarnimist maksukohustuslaste poolt, kelle asukoht ei ole ELis. Kavandatud muudatustega lihtsustatakse veelgi selliste maksukohustuslaste halduskoormust, võimaldades deklareerida rohkem tehinguid ühtses kontaktpunktis, parandades seeläbi käibemaksu kogumist. Kõnealused sätted ei mõjuta seega ELis tegutsevaid mikroettevõtjaid ega VKEsid.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Rakendamise järele valvab halduskoostöö alaline komitee (SCAC), keda toetab tema IT-allkomitee, alaline infotehnoloogia komitee (SCIT).

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Käibemaksudirektiivi artiklis 14a, mis on lisatud e-kaubanduse käibemaksu direktiiviga, on sätestatud, et kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi saadetes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot (artikli 14a lõige 1), või teeb võimalikuks ühendusesisese kaupade tarne maksukohustuslaselt, kelle asukoht ei ole ühenduses, mittemaksukohustuslaselt (artikli 14a lõige 2), loetakse, et tarne võimalikuks teinud maksukohustuslane on saanud ja tarninud need kaubad ise.

See eraldab ettevõtjalt tarbijale elektroonilist liidest kasutades toimuva müügi kaheks tarneks: tarnija tarne elektroonilisele liidesele (B2B tarne) ja tarne elektrooniliselt liideselt kliendile

(B2C tarne). Seetõttu on vaja kindlaks määrata, millise tarnega seostada lähetamine või vedu, et määrata nõuetekohaselt kindlaks nende tarnekoht. Artikli 1 lõikes 1 on sätestatud, et saatmine või vedu tuleks seostada elektroonilise liidese tarnega kliendile, nagu on märgitud ka avalduses, mis on lisatud nõukogu protokollile e-kaubanduse käibemaksu direktiivi vastuvõtmise kohta.

Artikli 14a lõike 2 otsesõnaline kohaldamine tekitaks asjaomastele ettevõtjatele täiendava halduskoormuse ja saamata jäänud käibemaksutulu riski, mis tuleneb sellest, et elektrooniline liides peab maksma käibemaksu elektroonilise liidese abil kaupu müüvale tarnijale. Neid küsimusi käsitletakse järgmistes muudatusettepanekutes:

- B2B tarne tarnija poolt, kes müüb kaupu elektroonilise liidese kaudu elektroonilisele liidesele, on käibemaksust vabastatud (artikli 1 lõige 2) ning omab õigust maha arvata sisendkäibemaks, mille ta ise maksis seoses tarnitud kaupade ostu või impordiga (artikli 1 lõige 3);
- Käibemaksudirektiivi artikli 369b (nagu seda on muudetud e-kaubanduse käibemaksu direktiiviga) kohaselt võib ühtset kontaktpunkti kasutada ainult käibemaksu deklareerimiseks ja tasumiseks kaupade ühendusesisese kaugmüügi puhul, kuid mitte omamaiste tarnete korral. Kuna tarnijad, kes müüvad kaupu elektroonilise liidese kaudu, võivad omada varusid eri liikmesriikides, kust nad teevad omamaiseid tarneid, on elektroonilised liidesed, mille puhul loetakse, et need on tarninud need kaubad ise, kohustatud registreerima end käibemaksukohustuslasena kõikides nendes liikmesriikides, et arvestada nende omamaiste tarnete puhul käibemaksu. See kõrvaldaks elektrooniliste liideste puhul ühtse kontaktpunkti süsteemi lihtsustamise ja tooks seega neile lisakohustusi. Seepärast tehakse ettepanek lubada elektroonilistel liidestel kasutada ühtset kontaktpunkti ka omamaiste tarnete puhul tarbijatele, kui neid käsitatakse käibemaksudirektiivi artikli 14a lõike 2 alusel kauba tarnijatena. Selleks on käibemaksudirektiivi XII jaotise 6. peatükis vaja teha järgmised muudatused:
 - muuta peatüki ja selle 3. jao pealkirja (artikkel 1, lõiked 5 ja 6);
 - muuta tarbimisliikmesriigi määratlust (artikkel 1, lõike 7 punkt a);
 - laiendada erikorra kohaldamisala (artikkel 1, lõige 8);
 - muuta sätet, mis käsitleb maksukohustuslase kõrvalejätmist erikorrast (artikkel 1, lõige 9);
 - lubada kõnealuste omamaiste tarnete deklareerimist ühtse kontaktpunkti käibemaksudeklaratsioonis (artikkel 1, lõiked 10 ja 11).

Viimasena tehakse ettepanek käibemaksu deklareerimise ja maksmise erikorra kohta, kui ühtset kontaktpunkti ei kasutata kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi käibemaksu deklareerimiseks. Käibemaksudirektiivi artiklite 369y kuni 369zb kohaselt (nagu need on lisatud e-kaubanduse käibemaksu direktiiviga) peab käibemaks olema tasutud impordile järgneva kuu lõpuks. See maksetähtaeg ei ole siiski kooskõlas liidu tolliseadustiku artiklis 111 sätestatud tollivõla üldise tasumise tähtajaga, milles nähakse ette tasumise edasilükkamine impordile järgneva kuu keskpaigaks. Kõnealuse

ettepanekuga viiakse erikorra alusel toimuva tasumise edasilükkamise tähtaeg kooskõlla liidu tolliseadustikus⁸ sätestatud tähtajaga (artikli 1 lõige 12).

Artiklis 2 on sätestatud, et meetmeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021, mis on e-kaubanduse direktiivi asjakohaste sätete kohaldamise kuupäev.

⁸ ELT L 269, 10.10.2013, lk 1.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse 28. novembri 2006. aasta nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ kaupade kaugmüüki ja teatavaid omamaiseid tarneid käsitlevate sätete osas

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivis 2006/112/EÜ,³ nagu seda on muudetud nõukogu direktiiviga (EL) 2017/2455⁴, on sätestatud, et kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese, nagu turu, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi saadetistes, mille tegelik väärtus ei ületa 150 eurot, või teeb võimalikuks ühendusesisese kaupade tarne maksukohustuslaselt, kelle asukoht ei ole ühenduses, mittemaksukohustuslasele, loetakse, et tarne võimalikuks teinud maksukohustuslane on saanud ja tarninud need kaubad ise. Kuna kõnealune säte jagab ühe tarne kaheks, on vaja kindlaks määrata, millise tarnega seostada lähetamine või vedu, et määrata nõuetekohaselt kindlaks nende tarnekoht.
- (2) Kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese abil võimalikuks kaupade tarne ühenduses asuvalle mittemaksukohustuslasele, võib vastavalt kehtivatele eeskirjadele arvata maha ühendusevälisele tarnijale makstud käibemaksu, siis on oht, et viimane ei maksa käibemaksu maksuhaldurile. Ohu vältimiseks peaks tarne tarnijalt, kes müüb kaupu elektroonilise liidese kaudu, olema käibemaksust vabastatud, samas kui talle

¹ ELT C , , p. .

² ELT C , , p. .

³ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

⁴ Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7).

tuleks anda õigus arvata maha tarnitud kauba ostmise või importimisega seoses tasutud sisendkäibemaks.

- (3) Ühendusevälised tarnijad, kes kasutavad kaupade müümiseks elektroonilist liidest, võivad omada varusid mitmes liikmesriigis ja lisaks ühendusesisesele kaupade kaugmüügile tarnida nendest varudest kaupu ka sama liikmesriigi tarbijatele. Praegu ei ole sellised tarned hõlmatud erikorraga, mida kohaldatakse ühendusesisesele kaupade kaugmüügile ja teenustele, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis. Halduskoormuse vähendamiseks peaks maksukohustuslastel, kes teevad võimalikuks kaupade tarnimise mittemaksukohustuslastele ühenduses elektroonilise liidese abil, kelle puhul loetakse, et nad on saanud ja tarninud need kaubad ise, olema lubatud kasutada kõnealust erikorda, et deklareerida ja maksta käibemaksu nende omamaiste tarnete eest.
- (4) Selleks et tagada kaupade importimisel ühtsus käibemaksu ja imporditollimaksu tasumisel, tuleks impordi käibemaksu tasumise aeg, kui kasutatakse käibemaksu deklareerimise ja tasumise erikorda, viia vastavusse sellega, mis on tollimaksu suhtes ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013⁵ artiklis 111.
- (5) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta⁶ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu selgitavat dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et kõnealuste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (6) Seepärast tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

- (1) V jaotise 1. peatüki 2. jaole lisatakse artikkel 36b:

„Artikkel 36b

Kui maksukohustuslane loetakse olevat kauba kätte saanud ja tarninud vastavalt artiklile 14a, seostatakse kauba lähetamine või vedu selle maksukohustuslase tehtud tarnega.“;

- (2) lisatakse artikkel 136 a:

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

⁶ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

„Artikkel 136a

Kui maksukohustuslane loetakse olevat kauba kätte saanud ja tarninud vastavalt artikli 14a lõikele 2, vabastavad liikmesriigid käibemaksust selle kauba tarne kõnealusele maksukohustuslasele.“;

(3) artikli 169 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) tehingud, mis on maksust vabastatud artiklite 136a, 138, 142 või 144, artiklite 146–149, artiklite 151, 152, 153 või 156, artikli 157 lõike 1 punkti b, artiklite 158–161 või artikli 164 kohaselt;

(4) artikli 204 lõike 1 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid ei tohi siiski kohaldada teises lõigus osutatud võimalust artikli 358a lõike 1 tähenduses nimetatud maksukohustuslaste suhtes, kes on valinud maksukohustuslaste, kelle asukoht ei ole ühenduses, osutatavate teenuste erikorra.“;

(5) XII jaotise 6. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„„Erikorrad, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele, tegelevad kaupade kaugmüügiga ja teevad teatavaid omamaiseid tarneid“;

(6) XII jaotise 6. peatüki 3. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Erikord, mida kohaldatakse ühendusesisese kaupade kaugmüügi puhul, kaupade tarne puhul liikmesriigis elektrooniliste liideste kaudu, mis teevad sellise tarne võimalikuks, ja teenuste puhul, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis“;

(7) Artiklit 369a muudetakse järgmiselt:

a) esimese lõigu alapunkt 3 asendatakse järgmisega:

„(3) „tarbimisliikmesriik“ — üks järgmistest:

- a) teenuste osutamise puhul liikmesriik, mida käsitatakse teenuste osutamise kohana vastavalt V jaotise 3. peatükile ;
- b) kaupade ühendusesisese kaugmüügi puhul liikmesriik, kus kaupade lähetamine või vedu tarbijale lõpeb;
- c) kaupade tarnimise puhul elektroonilise liide kaudu, mis teeb sellise tarne võimalikuks vastavalt artikli 14 a lõikele 2, kui tarnitavate kaupade lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis, siis kõnealune liikmesriik.“;

b) lisatakse järgmine kolmas lõik:

„Kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht ei ole ühenduses ja tal ei ole seal püsivat tegevuskohta, on registreerimisliikmesriik see liikmesriik, kust kaup lähetatakse või veetakse.

Kui kaupu lähetatakse või veetakse rohkem kui ühest liikmesriigist, märgib maksukohustuslane, milline nendest liikmesriikidest on registreerimisliikmesriik. Kõnealune otsus on maksukohustuslase jaoks siduv asjaomase kalendriaasta ja sellele järgneva kahe kalendriaasta jooksul.“;

(8) artikkel 369b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369b

Liikmesriigid lubavad käesolevat erikorda kasutada järgmistel maksukohustuslastel:

- a) ühendusesisest kaupade kaugmüüki teostav maksukohustuslane;
- b) maksukohustuslane, kes teeb võimalikuks kaupade tarne vastavalt artikli 14a lõikele 2, kui tarnitavate kaupade lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis;
- c) maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole tarbimisliikmesriigis ja kes osutab teenuseid mittemaksukohustuslasele.

Käesolevat erikorda kohaldatakse kõigi asjaomase maksukohustuslase poolt ühenduses tarnitavate kaupade või osutatavate teenuste suhtes.“;

(9) artikli 369e punkt a asendatakse järgmisega:

„a) maksukohustuslane teatab, et ta enam ei teosta kõnealuse erikorraga hõlmatud kaupade tarnet ja teenuste osutamist;“;

(10) artikkel 369f asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369f

Kõnealust erikorda kasutav maksukohustuslane esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kalendriaasta kvartali kohta, olenemata sellest, kas selle erikorraga hõlmatud kaupade tarne või teenuste osutamine on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse deklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodile järgneva kuu lõpuks.“;

(11) artikli 369 g lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369d osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number, ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, tarnete käibemaksuta koguväärtus, kohaldatav käibemaksumäär, kogusumma vastava käibemaksumäära puhul ja maksustamisperioodil käesoleva erikorra alla kuuluvate järgmiste tarnete eest tasumisele kuuluva käibemaksu kogusumma:

- a) kaupade ühendusesisene kaugmüük ja kaubatarned vastavalt artikli 14a lõikele 2, kui kaupade lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis;
- b) teenuste osutamine.

Käibedeklaratsioon peab sisaldama ka varasemate maksustamisperioodidega seotud muudatusi vastavalt käesoleva artikli lõikele 4.

2. Kui kaup lähetatakse või veetakse muudest liikmesriikidest kui registreerimisliikmesriigist, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka käesoleva erikorra alla kuuluvate järgmiste tarnete koguväärtust iga liikmesriigi kohta, kust kaubad on lähetatud või veetud:

- a) kaupade ühendusesisene kaugmüük, välja arvatud elektroonilise liidese kaudu vastavalt artikli 14a lõikele 2;
- b) kaupade ühendusesisene kaugmüük ja kaupade tarne, mille maksukohustuslane teeb artikli 14a lõike 2 kohaselt, kui kaupade lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis.

Punktis a osutatud tarnete puhul sisaldab käibedeklaratsioon ka iga sellise liikmesriigi antud individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit või maksuviitenumbrit.

Punktis b osutatud tarnete puhul sisaldab käibedeklaratsioon ka iga sellise liikmesriigi antud individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit või maksuviitenumbrit, kui need on olemas.

Käibedeklaratsioon peab sisaldama käesolevas lõikes osutatud teavet tarbimisliikmesriikide kaupa välja tooduna.“;

(12) artikli 369zb lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid nõuavad, et lõikes 1 nimetatud käibemaks makstakse kord kuus. Maksetähtpäev on sama, mida kohaldatakse imporditollimaksu maksmise suhtes sarnastes olukordades.“.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 31. detsembriks 2020. Liikmesriigid edastavad kõnealuste õigusnormide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid meetmeid alates 1. jaanuarist 2021.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*